

fijnen en fantasierijken hadden reeds vroeg haar liefde; zoo Breughel, Brouwer, Steen, Terborch.

Thuis gekomen maakt ze moeders portret: haar eerste werk ter expositie; en schildert ze de bevallige stillevens, wier eigenaardige charme de dichteres Anna Aghina zoo geestig weergaf:

De Bijbel staat op d' oude chiffonnière;

Een deftig boek, in
groen chagrijn ge-
bonden,

Met goud bedrukt,
en oud-goud op de
snede. —

Een sierlijk-kleine,
minlijke oude da-
me,

Precieuse hoedster
van familiezedes

En waarster van
beminde kostbaar-
heden, —

Hief strakjes met
gevoelig-fijne vin-
g'ren

Róód bloedkoraal
omhoog van pluize
watten:

Vúúrroode bloed-
koraal: twee zwa-
re bellen,

Herinn'rings-dier-
baar, thans niet
meer te dragen...

Dáár liggen ze op
d' antieke chiffon-
nière

Nog naast het Bij-
belboek met gou-
den snede.

MEVROUW DE WED. E. W. ANSINGH—SCHWARTZE.

Naast de stil-
lebens schildert

ze de poppen, die stillevens zijn: bewegeloze vertooningen, geschikt en toegespitst op het delicate kleurenspeel der kostbare jurken. In de levende menschen lokt haar het stille: de verstolen weemoedigheid van den glimlach, de spottende vonk in den zinnenden blik: dat, wat bij langzaam en genegen aanzien groeit aan innigheid tusschen portrettist en geportretteerde. Ook háár liefste

modellen zijn de lang- en van-nabij-gekende menschen; ze bekijkt ze zoetjes en subtiel: de Baker, breed en gemoedelijk onder haar neepjescornet; Kootje de eرزame kruier; de Weduwe die van beter dagen weet; de Linnennaaiester, bedaagd en zedig; de Oudeoom, — een van haar mooiste teekeningen, — met zijn spotoogjes en zijn spitsen, pinteren vogelkop. Sprankelend

van geest en speelsche levendigheid zijn deze portretjes, vol delicatessen van detail, van fijn-tastend zielsinzicht. Aan de geschilderde, zoo als van Coba Rtsema, van Martha van Vloten, geeft de kleur, de vloeiende, teedere kleur een bijzondere charme: ze zijn zoo zuiver van gelijkenis, levend en ademend in de atmosfeer van teeder welgevallen, waarmee de schilderes ze omgaf, als met een stilte, mild van fijnroerend leven.

Zoo ook lijken de poppen, die

starre stumpers, langzaam wakker te worden tot een vreemd-gebarend bestaan, wonderlijk belast met de zonden en ondeugden der echte menschen. Ze zijn prachtig om te zien, Lizzy's poppen, met hun ruischende jurken en gekrulde pruiken: prinsessen en jonkers, gebiedsters en gediensstigen, wufte markiezinnnetjes en degelijke huismoeders, rechters, beulen en acteurs: een mysterieus